

inte
gra
& ja
ty.
i jo

18.
Europejski
Festiwal
Filmowy
Koszalin
7-11.09.2021

grafika: Katarzyna

18. Europejski Festiwal Filmowy Integracja Ty i Ja

18th European Film Festival Integration You and Me

KULTURA DOSTĘPNA

ACCESSIBLE CULTURE

KOSZALIN 2021

Organizatorzy 18. Europejskiego Festiwalu Filmowego
Integracja Ty i Ja:

Koszalińskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne
Koszalińska Biblioteka Publiczna im. Joachima Lelewela

Biuro organizacyjne i siedziba festiwalu:

plac Polonii 1
75-415 Koszalin
woj. zachodniopomorskie
tel.: +48 94 348 15 41
biuro.festiwal@integracjatyija.pl

Wydawca:

Koszalińskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne
Koszalińska Biblioteka Publiczna im. Joachima Lelewela

Tekst:

Anna Makochonik

Fotografie:

Wojciech Szwej, materiały prasowe

Layout, skład:

Piotr Witkowski

Tłumaczenie:

Dagmara Tabaka-Wojak

Projekt plakatu:

Grzegorz Otulakowski

Organizers of the 18th European Film Festival
Integration You and Me:

Socio-Cultural Society of Koszalin
The Joachim Lelewel's Public Library of Koszalin

Festival's main office:

pl. Polonii 1
75-415 Koszalin
woj. zachodniopomorskie, Poland
tel: +48 94 348 15 41
biuro.festiwal@integracjatyija.pl

Published by:

Socio-Cultural Society of Koszalin
The Joachim Lelewel's Public Library of Koszalin

Text:

Anna Makochonik

Photos:

Wojciech Szwej, press releases

Layout, DTP:

Piotr Witkowski

Translation:

Dagmara Tabaka-Wojak

Poster design:

Grzegorz Otulakowski

Wstęp / Introduction

Jak bardzo nam Was brakowało! – pomyśleliśmy, kiedy 7 września 2021 roku otwieraliśmy 18. Europejski Festiwal Filmowy Integracja Ty i Ja. Po ubiegłorocznej edycji, podporządkowanej pandemicznym ograniczeniom, wróciliśmy do stażonej formuły. Wciąż z obostrzeniami, ale już w mniej restrykcyjnej formule, nasze centrum festiwalowe, Koszalińską Bibliotekę Publiczną, przez pięć dni znów wypełniło wspaniałe kino, muzyka, spotkania, ważne rozmowy, otwarta atmosfera i przede wszystkim publiczność.

Hasło *Kultura dostępna* towarzyszące 18. EFF Integracja Ty i Ja w tym kontekście brzmi nieco przewrotnie, choć to przypadek. Zupełnie świadomie natomiast postanowiliśmy przyjrzeć się, co kryje się za tymi dwoma słowami, które właściwie są lejtymotytem wszystkich edycji naszego festiwalu. Pokazać, jak złożonej materii dotyczą i jak pojemne jest ich znaczenie. Jak mówi prof. Wojciech Otto, dyrektor Instytutu Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prezes Stowarzyszenia Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Nasz Dom – Nasz Świat”: *Dostępność kultury trzeba rozpatrywać na kilku poziomach. Z jednej strony to trwająca od lat 80. walka z trzema schodami, by osoby z dysfunkcją ruchu mogły fizycznie uczestniczyć w wydarzeniach artystycznych – koncertach, wystawach, spektaklach. Z drugiej to dostępność instytucji kulturalnych dla tych osób. Z trzeciej – czynny udział osób z niepełnosprawnością w kulturze, a więc jej współtworzenie. Jest jeszcze jeden problem: tworzenie miejsc przeznaczonych wyłącznie do pokazywania twórczości osób z niepełnosprawnością, czyli znów swego rodzaju naznaczenie, oddzielenie. Tymczasem nie powinniśmy oceniać dzieł sztuki w kontekście niepełnosprawności. Wszyscy powinniśmy mieć do niej dostęp na równych prawach.*

Zagadnieniu poświęciliśmy jedno z najważniejszych i nieodłącznych wydarzeń festiwalu: konferencję naukową, współorganizowaną z Instytutem Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wzięli w niej udział wykładowcy: wspomniany prof. Wojciech Otto, dr Ewelina Konieczna (Instytut Nauk Pedagogicznych), dr Anna Bieganowska-

We have missed you so much! – we thought when on 7th September 2021 we opened the 18th European Film Festival Integration You and Me. After last year's edition which had been influenced by pandemic limitations, we came back to the normal form. We still dealt with prohibitions however, in a less restrictive form. Our festival centre – Koszalin Public Library was filled for five days with wonderful cinema, music, meetings, important conversations, open atmosphere and first and foremost with the audience.

Accessible Culture leitmotif accompanying the 18th EFF Integration You and Me sounds in this context a bit perversely. However, it is a coincidence. We have decided to check what is hidden behind these two words which have actually been the leitmotif of all editions of our festival, and show that they refer to a complex issue and their meaning embraces a lot. As professor Wojciech Otto, head of the Institute of Film, Media and Audiovisual Arts at Adam Mickiewicz University in Poznań, the president of Polish Association of Disabled People 'Our House – Our World' said: *The availability of culture should be considered on a few levels. On the one hand, it has been an ongoing fight with three steps since the 80s, so that people with movement dysfunction could physically participate in artistic events – concerts, exhibitions, plays. On the other hand, it has been a matter of the accessibility of cultural institutions to these people. Moreover, active participation of people with disabilities in culture, which means co-creation of culture. There is also one more problem: creating places whose aim is to show works of art made exclusively by people with disabilities, which is once again a way of segregation, separation. However, we shouldn't evaluate works of art in the context of disability. We should all have access to it on equal terms.*

One of the most important and inseparable events of the festival – a science conference co-organised by the Institute of Film, Media and Audiovisual Arts at Adam Mickiewicz University in Poznań was devoted to the topic. It was attended by the following

-Skóra (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej), a także przedstawiciele Fundacji Katarynka: Justyna Mańkowska, Mariusz Trzeciakiewicz, Wioletta Boczar-Dominiak,

Do tegorocznego konkursu filmowego nadesłano w tym roku ponad dwa tysiące propozycji. Z tej ogromnej ilości wyłoniliśmy 33 filmy, w tym 12 fabularnych, 14 dokumentalnych i 7 amatorskich, które walczyły o statuetki Motyla 2021. Przyznało je jury w składzie: Adam Woronowicz (przewodniczący), Marta Lipińska, Marcin Bortkiewicz i Wojciech Otto.

Adam Woronowicz, uzasadniając werdykt, podkreślił, że o wyborze nie zadecydowało to, jak mocną film opowiada historię, bo nie sposób ich według tego kryterium zestawić, ale pomysły realizacyjne na opowiedzenie tych historii. Nie tyle sam los bohaterów, ale sposób, w jaki został on pokazany.

Filmy, które co roku trafiają do konkursu, pochodzą z różnych części świata, podejmują najrozmaitsze wątki dotyczące niepełnosprawności i mają różną wagę emocjonalną. W ostatnich latach wiele z nich poświęconych jest zaburzeniom psychicznym i demencji. Tak było i tym razem. Obejrzeliśmy mnóstwo filmów, których tematem była choroba Alzheimera; sytuacja seniorów i związane z nią, często skomplikowane, relacje rodzinne; filmy o ludziach, których zaburzenia psychiczne wyrzucają za burtę społeczeństwa, a także o tych, którzy ze swoją niepełnosprawnością się nie pogodzili, płacąc za to ciężką cenę. Dla równowagi – bo tę zawsze chcemy zachować, by pokazywać różne oblicza tematyki – w konkursie znalazły się obrazy optymistyczne, niosące inspirujący przekaz, wspaniałe przykłady przekuwania trudnych doświadczeń w początki nowego, często bardziej świadomego życia. Jak zauważa prof. Wojciech Otto: *Zmienia się formuła opowiadania [filmów]. Powstają dzienniki audiowizualne poprzez wykorzystanie np. telefonów komórkowych, dzięki czemu jesteśmy jak najbliższej postaci filmowych. Skraca się dystans między bohaterem a widzem, a kino staje się medium coraz bardziej osobistym, intymnym.*

Poza seansami konkursowymi i projekcjami specjalnymi, wśród których pojawiły się tak głośne filmy jak *Sound of metal* czy *Music*, widzowie mogli brać udział w wydarzeniach towarzyszących festiwalowi. Wiele z nich transmitowanych było online dzięki współpracy ze Studiem HD Platon Politechniki Koszalińskiej, od lat dokumentującej festiwalowe wydarzenia.

lecturers: the aforementioned professor Wojciech Otto, Ewelina Konieczna Ph. D (Pedagogy Sciences Institute), Anna Bieganowska-Skóra Ph. D (Maria Curie-Skłodowska University) and the representatives of Katarynka Foundation: Justyna Mańkowska, Mariusz Trzeciakiewicz, Wioletta Boczar-Dominiak.

More than two thousand films have been sent to this year's edition of the contest. We have chosen 33 films including 12 feature films, 14 documentary films and 7 amateur films which took part in the contest for Butterfly 2021. The prizes were awarded by the jury members: Adam Woronowicz (chairperson), Marta Lipińska, Marcin Bortkiewicz and Wojciech Otto.

Adam Woronowicz, while justifying the verdict stressed that the jury members had not evaluated the films on the basis of the story they tell but on the basis of the ideas used to tell the stories. Not the fate of the characters itself but the way it was presented.

Films which take part in the contest come from different parts of the world, they present various motives concerning disability and they carry different emotional weight. Recently lots of them have been devoted to psychological dysfunctions and dementia. This was the case this year as well. We watched lots of films whose topic is Alzheimer's disease, the seniors' situation and complicated family relations, films about people whose psychological disorders exclude them from society and also about those who did not cope with their disability and paid for it the highest price. In order to keep balance, because we always want to keep it, there were also optimistic films in the contest which presented an inspiring picture, wonderful examples of changing difficult experiences into something new, more conscious. According to professor Wojciech Otto, the form of the description is changing as well. Thanks to the use of mobile phones, authors make audio-visual diaries which bring us closer to film characters. The distance between the hero and the viewer is shortened and cinema becomes a more and more intimate medium.

Apart from the contest and special screenings among which there were such films as *Sound of Metal*, *Music*, our audience could take part in accompanying events of our festival. Many events were streamed online thanks to our cooperation with Studio HD Platon of Koszalin University of Technology which has documented festival's events for years.

W programie znalazły się m.in. spotkania z Adamem Woronowiczem i Marcinem Bortkiewiczem, Martą Lipińską i Zofią Domalik; cykl spotkań *Trzeba tylko chcieć* z koszalińską młodzieżą w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, z udziałem niepełnosprawnych sportowców: Jakub Nicponia, Martyny Marchewki, Jagody Kibil i Krzysztofa Sterna, *Warsztaty dostępności – savoir-vivre* przygotowane przez Fundację Kulawa Warszawa, debata *Film, sztuka otwarta*, którą poprowadził Łukasz Maciejewski, wystawa *Lolita* Sebastiana Pietrzaka z udziałem autora oraz spektakl *Poszukiwany – poszukiwana* niezwykłego Teatru Recepta. Część muzyczną wypełniły wspaniałe recitale Darii Barszczyk, laureatki 16. edycji Festiwalu Zaczarowanej Piosenki (inauguracja) oraz Karolina Pernal Quartet pod wodzą laureatki Ladies' Jazz Festival (gala zakończenia).

Nasi Goście mieli też okazję zobaczyć efekty tegorocznych Fotokonfrontacji *ph. Wiatr w żagle*. Odbłyły się one w czerwcu, w Centrum Sportów Wodnych w Dźwirzynie. Uczestnicy mieli okazję pływać żaglówkami dostosowanymi do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a za obiektami aparatów stanęli uczniowie Zespołu Szkół Plastycznych im. Władysława Hasiora w Koszalinie. Sesjom zdjęciowym – plenerowym i studyjnym – towarzyszyły warsztaty koordynowane przez fotografa, Wojciecha Szweja. Przeprowadzenie Fotokonfrontacji było możliwe dzięki współpracy z Gminą Kołobrzeg, która realizuje projekt pod nazwą *Baltic For All* – jego prezentacja miała miejsce w czasie festiwalu, a wspomniane łódki można było zobaczyć z bliska, w miasteczku festiwalowym.

Poza Koszalinem odbyło się 37 Małych Festiwali Ty i Ja (7 – 11 września) z własnymi programami artystycznymi oraz seanse studyjne w 16 miastach w ramach EFF Integracja Ty i Ja w kinach w Polsce (8 – 9 września). Kolejne integracyjne spotkanie – miejmy nadzieję już bez żadnych ograniczeń – za rok.

In the programme there were meetings with Adam Woronowicz and Marcin Bortkiewicz, Marta Lipińska and Zofia Domalik, a series of meetings titled *You only need to want* with young people from Koszalin primary and secondary schools and sportspeople with disabilities: Jakub Nicpoń, Martyna Marchewka, Jagoda Kibil and Krzysztof Stern, *Accessibility Workshops – savoir-vivre* prepared by Kulawa Warszawa Foundation, a debate *Film, open art* which was held by Łukasz Maciejewski, Sebastian Pietrzak's exhibition *Lolita* which was organised with the author and a spectacle *Poszukiwany – poszukiwana* by Recepta Theatre. The musical part was filled with Daria Barszczyk's recital (opening ceremony) and Karolina Pernal Quartet led by the laureate of Ladies' Jazz Festival at the closing ceremony.

Our guests also had an opportunity to see the effects of this year's Photo Confrontations titled *Wind in the Sails*. They took place in June, in Water Sports Centre in Dźwirzyno. The participants had an opportunity to go sailing on yachts adjusted to the needs of people with disabilities. The photos were taken by the students of Władysław Hasior Art School Complex in Koszalin. The photo sessions – both in a studio and outdoors were accompanied by workshops coordinated by photographer Wojciech Szwej. The organisation of Photo Confrontations was possible thanks to cooperation with Municipality of Kołobrzeg which realises its project called *Baltic For All* – its presentation took place during the festival and the aforementioned sailing boats were shown in the festival town.

Outside Koszalin there were 37 Small Festivals You and Me (7th – 11th September) with their own artistic programmes and studio cinema screenings in 16 cities as a part of EFF Integration You and Me in Poland (8th - 9th September). Next integrative meeting – hopefully without any restrictions – in a year's time.

Ubiegłoroczna, siedemnasta edycja Europejskiego Festiwalu Filmowego Integracja Ty i Ja była dla nas wyzwaniem pod każdym względem. Choć merytorycznie i organizacyjnie poradziłyśmy sobie z trudnościami, jakie postawiła przed nami pandemiczna rzeczywistość, a festiwal co prawda skromniejszy niż zwykle, ale jak zawsze był udany, to dotkliwie poczułyśmy jego największe ograniczenie: mniejszą widownię.

Festiwal to ludzie. Widzowie, sympatycy, goście, twórcy. Ogromnie się cieszę, że po edycji, w której nie mogliśmy zrealizować wszystkich festiwalowych zamierzeń, w 2021 roku wróciliśmy na stare tory. Wciąż z obostrzeniami, nakazami i zakazami, w tzw. dyscyplinie sanitarnej, ale mogliśmy po raz osiemnasty spotkać się z naszą wspaniałą społecznością, w większym gronie, i po raz kolejny stworzyć wspólną festiwalową opowieść.

Jej wątki snują się pomiędzy seansami filmowymi w kinie, przed i po wydarzeniach artystycznych, w korytarzach Koszalińskiej Biblioteki Publicznej, w biurze festiwalowym i na ławeczkach placu Polonii, gdzie łapiemy wrześnie słońce. Tu się spotykamy, rozmawiamy, wymieniamy wrażeniami i doświadczeniami. Przeżywamy ekranowe historie i opowiadamy własne, zawsze do życzliwych, zainteresowanych uszu. Jest czas i miejsce na różne emocje. Nie tylko entuzjazm, ale także skonfrontowanie się z własnymi lękami i barierami. Właśnie u nas, w przyjaznym środowisku, najłatwiej te wewnętrzne rozterki rozbrajać. Razem uczymy się uważności – na ludzi, siebie i świat. Prawdziwej integracji.

To była wspaniała edycja. Byliśmy na żywo i online. Obejrzelśmy ponad czterdzieści filmów z całego świata, w 37. miejscach odbyły się nasze ukochane Małe Festiwale Ty i Ja, a szesnaście kin studyjnych w dużych miastach pokazało festiwalowe filmy. Odwiedzili nas znakomici twórcy i cudowni goście: nieustannie inspirowujące nas osoby z niepełnosprawnością. Kolejną edycję przygotowujemy z nadzieją, że odbędzie się w normalnym trybie, i że – jak w naszym festiwalowym haśle – kultura znów będzie całkowicie dostępna. Do zobaczenia!

Barbara Jaroszyk,
dyrektor 18. EFF Integracja Ty i Ja

Last year, the 17th edition of European Film Festival Integration You and Me was a challenge for us in every respect. Although we coped with the pandemic difficulties substantively and organisationally and the festival was as always a success, we experienced its greatest limitation: smaller audience.

Festival means people – viewers, followers, guests, film makers. I am really glad that after the edition in which we couldn't realise all festival aims, in 2021 we came back on track. We were still restricted by orders and prohibitions concerning so called sanitary discipline but for the eighteenth time we could meet our fantastic society in a greater number and once again create our festival story.

Its motives are between film screenings in the cinema, before and after artistic events, on the halls of Koszalin Public Library, in a festival's office, on the benches of Polonia Square where we catch September's sunshine. This is where we meet, talk, exchange our impressions and experiences. We talk about film stories and describe ours to kind listeners. There is time and space for different emotions, not only enthusiasm, but also to confront ourselves with our own fears and barriers. It is at our festival, in a friendly environment where these inner dilemmas are discussed most easily. We learn attentiveness to people, ourselves and the world from each other. We learn real integration.

This was a wonderful edition. We were both live and online. We watched more than forty films from all over the world. Our beloved Small Festivals You and Me were organised in 37 places. Sixteen studio cinemas in big cities showed festival films. We were visited by renowned film makers and fantastic guests: inspiring people with disabilities. We are preparing the following edition hoping that it will be held in a normal way and that – as it is stated in our festival's leitmotif – culture will be fully accessible. See you!

Barbara Jaroszyk,
director of 18th EFF Integration You and Me

Kinematografia coraz chętniej sięga po tematykę związaną z niepełnosprawnościami. Nie jest to tylko próba penetrowania nieodkrytych jeszcze obszarów filmowych zainteresowań, ale czerpanie z życia. Oblicza się, że ponad czternaście procent społeczności mniej lub bardziej dotykają choroby powodujące różne dysfunkcje. Wrażliwi filmowcy rozglądają się wokół siebie i pokazują kawałek prawdziwego życia, które niczym nie różni się od codzienności tzw. normalnych. Wszyscy mamy podobne potrzeby egzystencjalne, duchowe, seksualne, kulturalne czy sportowe, tylko niektórym jest nieco trudniej. Z większym wysiłkiem się poruszają, zaspokajają codzienne potrzeby, mają poważniejsze problemy ze znalezieniem pracy.

Twórcy z kilkudziesięciu krajów, którzy proponują festiwalowi swoje produkcje, znajdują niesamowitych bohaterów, którzy żyją obok nas. Często w zamknięciu, na piątym piętrze bez windy, może gdzieś na skraju oddalonej od cywilizacji wsi albo mieszkających blisko, ale bez dostępu do ich skomplikowanego i nieoczywistego świata wyobraźni. Filmy prezentowane w czasie festiwalu pokazują też, jak różne jest podejście do niepełnosprawności, zależnie od tradycji kulturowych, bogactwa czy skrajnego ubóstwa w danym kraju. Festiwal jednak nie epatuje ciemnymi obrazami rzeczywistości, bo życie udowadnia swoją wielowymiarowość. Bohaterami filmów są też ludzie szczęśliwi, zakochani, podróżnicy, wybitni sportowcy i tacy, którzy powiadają, że w wyniku choroby czy wypadku przewartościli swoje życie i rozpoznali oraz rozwinięli różnorodne talenty. Ostatnie filmy uzmysłwiają też skalę wyzwania cywilizacyjnego, jakim jest potrzeba pomocy osobom, które dzięki postępowi medycyny żyją coraz dłużej, ale coraz częściej muszą zmagać się z chorobami demencyjnymi.

Festiwal odzwierciedla po prostu życie, to lepsze i to mniej komfortowe. W obrazach filmowych jest prawda, dobro i zło, śmiech oraz łzy. I jest, co najważniejsze, olbrzymia doza empatii i miłości.

Dariusz Pawlikowski,
dyrektor programowy EFF Integracja Ty i Ja

More and more often cinematography chooses topics related to disabilities. Not only is it an attempt to penetrate yet undiscovered spheres of film interests but also to take advantage of life. It is estimated that over fourteen percent of society faces illnesses causing different dysfunctions. Sensitive film makers look around and show us a piece of real life which does not differ from an everyday life of so called 'normal' people. We all have similar existential, spiritual, cultural or sport needs but some people are in a more difficult situation. They move with a greater effort, they meet their everyday needs, they have serious problems with finding a job.

Film makers from several dozen countries who show their films at our festival, find amazing characters living next to us. They are often alone, live on the fifth floor without a lift, maybe somewhere in a distant village or they live close to us but without access to their complicated and unobvious world of imagination. Films presented during the festival also show how the attitude to disability is various, how it is influenced by cultural traditions, richness or poverty in a particular country. However, the festival does not expose dark pictures of reality because life is not one-dimensional. The film characters are also happy people, people in love, travellers, outstanding sportspeople and the ones who claim that because of an illness or an accident they have reevaluated their lives and discovered and developed their talents. The most recent films also show the scale of the social challenge which is a need to help people, who thanks to the advancement of medicine, live longer and they have to face dementia. The festival simply mirrors life, this better one and this less comfortable one. Films show truth, goodness, evil, laughter and tears. Most importantly, there is a great deal of empathy and love.

Dariusz Pawlikowski,
programme director of EFF Integracja You and Me

Amazonki (*The Amazons*), reż. Magdalena Sienicka, Polska 2021, 14 min.

Opowieść o silnych kobietach, które łączy walka z chorobą – rakiem piersi. Każda z nich, będąc częścią stowarzyszenia, ma odjętą lub zrekonstruowaną pierś. Mimo traumatycznych doświadczeń wszystkie kochają życie i starają się czerpać jak najwięcej z dnia codziennego. To obraz refleksji nad chorobą i codziennej aktywności, jakiej podejmują się, by życie wyglądało jak najbardziej normalnie.

A story about strong women who are linked by the fight against a disease – breast cancer. Each of the women who are a part of the association has a breast removed or reconstructed. Despite their traumatic experiences, they all love life and get the most out of everyday life. It is a picture of a reflection on the disease and the daily activities they take to make life as normal as possible.

Droga życia (*Path of Life*), reż. Magdalena Raczkowska-Kazek, Polska 2020, 30 min.

Losy trzech matek wychowujących dorosłe dzieci z zespołem Downa: ze wsparciem ojców lub samotnie, na przestrzeni 25, 36 i ponad 50 lat. Różne stopnie niepełnosprawności, bezbronność i całkowita zależność dorosłych dzieci od rodziców, strach starzejących się matek o to, co stanie się z dziećmi po ich śmierci. Ogromna miłość i poświęcenie w zderzeniu z nieudolną pomocą ze strony państwa.

The fate of three mothers raising adult children with Down's syndrome with the support of their fathers or alone, throughout 25, 36 and over 50 years. The different degrees of disability, the vulnerability and total dependence of adult children on their parents, the fear of the aging mothers for what will happen to their children after their death. Tremendous love and sacrifice juxtaposed with inadequate state support.

Dom Pedra (*Pedro's Home*), reż. Eneós Çarka, Portugalia 2020, 14 min.

Pedro żyjący na przedmieściach Lizbony, pomimo że jest samotnym ojcem trójki dzieci, z których dwoje wymaga specjalnych potrzeb, cieszy się życiem.

Despite being a single father of three children, two of whom require special needs, Pedro enjoys his life in Lisbon's suburbs.

Gosia@Tomek, reż. Christine Jezior, Niemcy 2021, 90 min.

Co dzieje się w związku, gdy partner nagle staje się niepełnosprawny po wypadku? Dla Gosi jest jasne, że będzie trwać przy swoim chłopaku, Tomku, bez względu na wszystko, aby pozwolić mu żyć jak najbardziej normalnie. *Gosia@Tomek* opiera się na ponad 3 tysiącach maili, które Gosia codziennie pisała do Tomka od jego wypadku.

What happens to a relationship if a partner suddenly becomes disabled after an accident? For Gosia it is clear that she will stand by her boyfriend Tomek no matter what in order to let him live as normal a life as possible. *Gosia@Tomek* is based on more than 3000 emails that Gosia has been writing to Tomek daily since his accident.

Jeden dzień dłużej (*One More Day*), reż. Monika Meleń, Polska 2021, 50 min.

Małgorzata ma 50 lat. Urodziła się z zanikiem mięśni. Kilka lat temu przestała nawet poruszać palcami. Wraz ze swoim życiowym partnerem Krystianem, miłośnikiem motocykli, wybiera się w podróż życia. To film o wielkiej codziennej miłości i chęci życia, chociaż oddech śmierci towarzyszy kochankom na każdym kroku.

Małgorzata is 50 years old. She was born with a condition called muscular dystrophy. A few years ago she stopped even moving her fingers. Teamed up with Krystian (Chris), her life partner and a motorbike lover, she sets out on a journey of a lifetime during which they try their best to slowly tame the inevitably oncoming death.

Na krawędzi (*On the Edge*), reż. Rina Papish, Izrael 2020, 50 min.

Niezwykła historia Avnera, który był mistrzem w skydivingu i base jumping. Kiedy miał 28 lat, skoczył z mostu w Kalifornii, spadł na ziemię i został sparaliżowany. Dzięki wzruszającym spotkaniom i niezwykłym zdjęciom obserwujemy różnicę między jego życiem przed i po wypadku.

The extraordinary story of Avner, who was a champion in skydiving and base jumping. When he was 28, he jumped off a bridge in California, crashed to the ground and became paralyzed. Through touching encounters and rare photographs, the gap between his life before and after the accident is revealed.

Lustro Condo. Zobaczyć rękoma (*Condo Mirror. See with your Hands*), reż. Pavel Slavin, Rosja 2020, 18 min.

Motto japońskiego artysty brzmi *Sztuka dla każdego*. Yukio Kondo maluje obrazy sproszkowanymi minerałami zmieszanymi z klejem zrobionym ze ścięgien zwierzęcych. Jego obrazy mają charakterystyczną fakturę. Dotykając dzieł mistrza, osoby niewidome mogą odczytać emocje i uczucia włożone w obrazy przez ich autora.

The film is about a Japanese artist whose motto is *Art for everyone*. Yukio Kondo paints his paintings with powdered minerals mixed with glue made from animal tendons. His paintings have a characteristic texture. By touching the works of the master, blind people can read the emotions and feelings invested in these paintings by their author.

Neurochirurg (*The Neurosurgeon*), reż. Magdalena Zagąła, Polska 2020, 88 min.

Profesor Mirosław Ząbek przeprowadził blisko 10 tys. operacji. Jako pierwszy w Polsce zaczął wszczepiać elektrody do mózgu osób z chorobą Parkinsona i zespołem Tourette'a. W warszawskim Szpitalu Bródnowskim, gdzie od 30 lat pracuje, zajmuje się też terapią genową w rzadkiej chorobie genetycznej AADC.

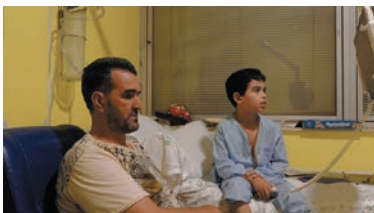
Prof. Mirosław Ząbek has conducted nearly 10 thousand brain aneurysm and tumour surgeries. He was the first surgeon in Poland to implant electrodes into the brain in Parkinson's disease and Tourette Syndrome. Genetic surgery is the future and a revolution in global neurosurgery, and the Bródnowski Hospital is one of the leading centres specialising in gene therapies used in the treatment of children with AADC, a rare genetic disease.

Oko boga (Eye of God), reż. Igor Kawecki, Polska 2019, 17 min.

Film opowiada o ostatnich mieszkańcach kamienicy na krakowskim Kazimierzu. Przewodnikiem i głównym narratorem jest żyjący na granicy fantazji i rzeczywistości 25-letni Olaf, który w charakterystyczny i subiektywny sposób opowiada o sobie, swojej rodzinie i sąsiadach. Obserwujący stopniową gentryfikację Kazimierza, a także świadomy tego, że jego rodzinny dom wkrótce przestanie istnieć, coraz bardziej ucieka w przeżycia wewnętrzne i fantazje.

The film tells the story of the last residents of the tenement house in Krakow's Kazimierz district. The guide who is also the main narrator is a 25-year-old Olaf who lives on the border between fantasy and reality. In his unique and subjective way, he talks about himself, his family and his neighbors. Observing the gradual gentrification of the Kazimierz district, and also aware that his family home will soon cease to exist, he increasingly escapes into internal experiences and fantasies.

Raj (Paradise), reż. Mateo Cabeza, Hiszpania 2020, 20 min.

Ojciec i syn przekraczają Morze Śródziemne, kierując się ważną misją: ratowaniem kruchego życia Taha. Zawieszeni między pamięcią o ojczyźnie, którą pozostawili a niepewnością związaną z krajem, w którym zostali przyjęci, oboje uczą się przetrwać w szpitalnej sali.

A father and son cross the Mediterranean sea driven by an important mission: saving Taha's fragile life. Suspended between the memory of the homeland they left behind and their uncertainty in the host country that has taken them in, the two learn to survive in a hospital room.

Pewnego dnia (Someday), reż. Tonny Trimarsanto, Indonezja 2021, 30 min.

Farah jest transwestytą, osobą z niepełnosprawnością, chorą na AIDS, z wirusem HIV. Ma trzy stygmaty, z którymi musi się zmierzyć w życiu codziennym. Jednak Farah nadal walczy, bo chce pomagać innym.

Farah is a transvestite, disabled person and has AIDS with HIV. Three stigmas he must face in everyday life. However, Farah continues to struggle to be useful.

Synek (Sonny), reż. Paweł Chorzępa, Polska 2019, 40 min.

Marcin – główny bohater – został skrzywdzony przez rodziców. Matka piła alkohol w trakcie ciąży, przez co urodził się z zespołem FAS, a w wieku dwunastu lat został odebrany rodzicom z powodu ich uzależnienia od alkoholu. Dom dziecka zabrał mu dzieciństwo. Mimo wielu złych doświadczeń, po osiągnięciu pełnoletności postanowił wrócić do ojca i podjąć próbę zbudowania z nim relacji na nowo.

Marcin – our main character – has been deeply hurt by his parents. His mother drank during the pregnancy, so as a result he was born with FAS (fetal alcohol syndrome). Because of their addiction to alcohol, at the age of twelve he was taken away from his parents. The orphanage took his childhood away. Despite many bad experiences, after reaching adulthood, he decided to return to his father and try to fix their relationship.

Śpiewak copla (The Copla Singer), reż. Ezequiel Comesana, Hiszpania 2020, 9 min.

Adolfo po powrocie do zdrowia po ciężkiej chorobie, która prawie zakończyła jego życie, postanawia zmienić i przeobrazić się, stając się hiszpańskim i andaluzyjskim piosenkarzem copla. Po okresie nauki zaczyna śpiewać charytatywnie w domach opieki, gdzie spotka wielu starszych ludzi z chorobą Alzheimera.

Adolfo, after recovering from a serious disease that nearly ends his life, decides to change and transform himself becoming a Spanish and Andalusian coplas singer. After a learning period, he begins to sing charitably in nursing homes where he will meet a lot of elderlies with Alzheimer's.

Taniec miłości (Dance of Love), reż. Mohammad Farajzadeh, Iran 2020, 6 min.

Kobieta od 16 lat cierpiąca na cukrzycę i chorobę Alzheimera od siedmiu lat nie wyszła na zewnątrz. Opiekuje się nią mąż, który z miłości postanawia pomalować dla żony wszystkie ściany podwórka.

The woman has been suffering from diabetes and Alzheimer's for 16 years. And she hasn't come out in seven years. Her husband takes care of her. His love for his wife has led him to paint all the walls of his backyard for her.

***Datek (Spare Cash)*, reż. Tigran Metaks, Rosja 2021, 10 min.**

Po kradzieży portfela główny bohater, kieszonkowiec, dowiaduje się, że jego ofiara ma dziecko z niepełnosprawnością. Decyduje się zwrócić portfel z gotówką, ale jego współpracownicy sprzeciwiają się temu pomysłowi...

After a successful wallet theft the main character, a pickpocket, finds out that his victim has a disabled child. He decides to return the wallet with cash in, but his associates argue against the idea...

***Jak się nazywasz? (What's your Name?)*, reż. Nour Al-Moujabber, Liban 2019, 15 min.**

„Chcę nagrać wszystko, żeby to zwolniło, bo nie mogę tego zatrzymać, to jest poza moim zasięgiem. Chcę, żeby zapamiętała swoje imię”. Lucas opowiada historię swojej matki, która cierpi na chorobę Alzheimera.

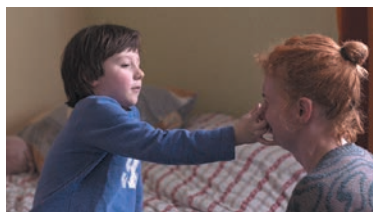
„I want to record everything so that it slows down because I can't stop it, it's out of my hands. I want her to remember her name”. Lucas tells the story of his mother who suffers from Alzheimer's disease.

***Jakby to było wczoraj (Looks Like it was Yesterday)*, reż. Silfarley Barbosa Lage, Bruno Heleno, Brazylia 2020, 15 min.**

Dona Ana ma Alzheimera i postanowiła nie zażywać swoich leków.

Dona Ana has Alzheimer's and decided not to take her medicine.

***Moje serce (My Heart)*, reż. Damian Kocur, Polska 2019, 30 min.**

Sytuacja zawodowa zmusza Rozalię, aktorkę, do wyprowadzenia się z Warszawy do Wałbrzycha. Nowe miejsce oznacza dla niej etatową pracę w lokalnym teatrze, a dla jej siedmioletniego synka Kazika nową szkołę. Na miejscu bohaterka angażuje się w znajomość z nauczycielem Darkiem i przygotowuje do nowej sztuki. Niespodziewanie wydarzenia z życia Rozalii spletają ją z jej sceniczną rolą.

Rozalia is an actress. A professional opportunity makes it essential for her and her seven-year-old son, Kazik, to move from Warsaw to the small city of Wałbrzych in south-east Poland. The new city means a long-term contract of employment for her in the local theatre and a new school for Kazik. As they settle in, Rozalia begins to strike up a friendship with Kazik's new teacher, Darek. However, problems start cropping up at school. Unexpected events in Rozalia's life become intertwined with her onstage role.

Od zawsze twój (*All the Time in the World*), reż. Riccardo Menicatti, Bruno Ugioli, Włochy 2019, 5 min.

Starsza pani prowadzi rozmowę ze starszym panem siedzącym obok niej. Kiedy ujawnia, że jest mężatką, macha do niej zmieszany i odchodzi. Jego delikatne pożegnanie ujawnia, czyją tak naprawdę jest żoną.

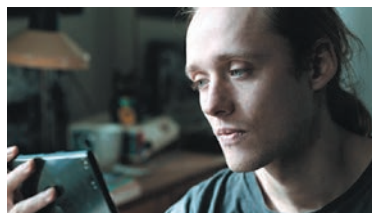
An old lady lets herself go with the stories of a sprightly old man, sitting next to her. But when she reveals that she is married, he waves her confused and goes away. His gentle goodbye reveals who she is actually married to.

Przebić śnieg (*Pierce the Snow*), reż. Kamil Roczniak, Polska, 9 min.

Historia głuchej dziewczyny, Lindy, która zostaje zaproszona na studencką imprezę ludzi słyszących. Dziewczyna decyduje się ukryć swoją niepełnosprawność, myśląc, że pomoże to jej dopasować się do nowego otoczenia.

Pierce the Snow is a story of a deaf girl, Linda, who's invited to a common student party. The girl decides to hide her disability, thinking that it would help her fit into her new surroundings.

Ondyna (*Ondine*), reż. Tomasz Śliwiński, Polska 2019, 40 min.

Ondyna, nimfa wodna, zakochała się w śmiertelniku. Z powodu jego niewierności, rzuciła na niego klątwę – będzie oddychał tak długo, jak długo będzie o tym pamiętał. Gdy śmiertelnik zapadł w sen, zapomniał o oddechu i zmarł. Istnieje też rzadka, nieuleczalna choroba, zwana Klątwą Ondyny. Cezary nadal mieszka z matką i jest zakochany w Emilii, wokalistce rockowej. Skrywa także mroczną tajemnicę. Pewnego dnia cała trójka musi stawić czoła mitycznej Ondynie i jej klątwie.

There is a myth about Ondine, a water nymph, who fell in love with the mortal. Because of his infidelity, she put a curse on him that he would breathe only as long as he remembered about this. And so he died, as soon as he fell asleep. There is also a rare medical condition called Ondine's Curse. Cezary still lives with his mother and he is in love with Emilia, a rock singer. He also has a dark secret. One day all three of them have to deal with the mythical Ondine and her curse.

Punkt widzenia (*The Reflected Person*), reż. Daniel Arim Kamil, Argentyna 2020, 20 min.

Martina jest agentką nieruchomości. Opiekuje się ojcem, który choruje na Alzheimera i nie potrafi rozróżnić, co jest rzeczywistością, a co snem. Pewnego dnia ojciec oznajmia, że matka zaprasza ich do teatru. Martina wie, że ojciec ma halucynacje, ale nie ma odwagi powiedzieć mu, że matka nie żyje.

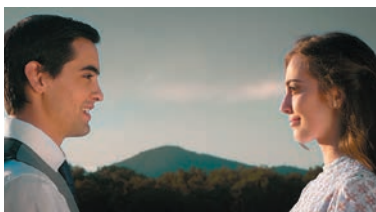
Martina is a real estate agent. She lives taking care of her father, who has Alzheimer's and can't discern what is real or dream. One day her father tells her that her mother invites them to the theater. Martina knows that he hallucinates, but she doesn't dare to tell him that her mother is dead.

Rodzeństwo (The Siblings), reż. Michał Rakowski, Polska 2020, 13 min.

Anna codziennie wstaje wcześnie rano. Tomek budzi ją swoimi jękami. Opieka nad chłopcem jest trudna, bardzo wymagająca i kosztowna. Trudno łączyć jej opiekę nad bratem z pracą i życiem prywatnym. Pewnego dnia frustracja narasta, gdy Tomek zachowuje się nieodpowiednio.

Anna gets up early every day. Tomek wakes her with his moans. Caring for a boy is difficult, very demanding and expensive. It is hard for Anna to combine care with work and private life. Frustration builds up. One day Tomek behaves inappropriately.

Walc wspomnień (The Waltz of Time), reż. Mario Martínez Sáenz, Hiszpania 2021, 8 min.

Stary człowiek ucieka z domu opieki i pojawia się zagubiony na środku pastwiska. Przy drzewie zaczyna tańczyć walca w rytm swoich wspomnień.

An old man escapes from the nursing home and appears lost in the middle of the pasture. Near a tree, he begins to waltz to the rhythm of his memories.

Spojrzenie (The Gaze), reż. Wonjin Kim, Korea Południowa 2020, 15 min.

Gdy niewidomy żebrak wchodzi do spóźnionego pociągu metra, osiem osób obojętnie odwraca się od niego. Po jego przejściu przez wagon dziecko wskazuje na leżący na podłodze pięćdziesięciodolarowy banknot i napięcie wzrasta. Wszyscy skaczą po pieniądze, a po długiej walce banknot zdobywa sprzedawca. Ale potem żebrak wraca.

As a blind beggar enters the late subway train, eight indifferent people all turn away. But after he passes, a child points out a 50 dollar bill on the floor and the tension rises. Everyone jumps for the money, and after a long struggle the salesman gets it. But then, the beggar returns.

Zanim zasnę (Before the Time I Fall Asleep), reż. Damian Kosowski, Polska 2020, 18 min.

Nie ma współczucia bez cierpienia. O tym, co wydarzyło się pewnej listopadowej nocy, w pewnym mieszkaniu, na najwyższym piętrze.

There's no compassion without suffering. Film about what happened one November night, in a certain flat, on the highest floor.

***Dziewczynka z zapalnikami (The Little Match Girl),* reż. Marcin Truszczyński, Polska 2019, 10 min.**

On sprzedał duszę diabłu, by stać go było na wiele. Ona sprzedawała zapalniki, by mieć cokolwiek. Oboje w końcu poświęcili wszystko, by mieć to co najważniejsze. Czasami koniec jest początkiem właściwej drogi.

He sells his soul to the devil so that he can afford a lot. She sells matches to get anything. In the end, they both sacrifice everything to keep what matters most. Sometimes the end is the beginning of the right path.

***Moje Pokemony są fajniejsze (My Cool Pokemon),* reż. Joanna Majewska, Polska 2021, 4 min.**

Pokemony są małe, a inne są duże, we wszystkich kolorach tęczy. Każdy lubi swoje ulubione rzeczy, każdy ma swój charakter i swoją duszę. „Co najważniejsze, w świecie moich pokemonów jest tolerancja” – tak twierdzi Dorota, wielka pasjonatka Pokemonów.

Some Pokemons are small, some are big, in all shapes and colours. Each of them likes their favourite things and each has their character and their soul. „Most importantly, in the world of my Pokemons there is tolerance” – Dorota, a great fan of Pokemons, claims.

***Marzenie (Dream),* reż. Maciej Książko, Polska 2021, 6 min.**

Jak pokazać marzenie, gdy ktoś nie może go opowiedzieć? Martyna ma 28 lat, porażenie czterokończynowe, komunikuje się alternatywnie. Marzy, by uwolnić się z kokonu niepełnosprawności. Polecieć, zatańczyć jak motyl. Przeżyć to, co każda młoda dziewczyna. Przyjaźń, zakochanie, miłość, rodzicielstwo. Chociaż przez jeden dzień. Jak owad jętką.

How to show a dream when someone cannot say it. Martyna is 28, she is quadriplegic, she communicates alternatively. She dreams to get out of the cocoon of disability. She dreams to fly and dance like a butterfly. She dreams to experience what young girls do, such as friendship, love, parenthood. At least for one day. Like a mayfly insect.

***Na ziemi pełnej cudów (In Wonderland),* reż. Marlena Mandziuk, Polska 2021, 8 min.**

Mimo wszystkich cierpień i strat życie jest szczęściem. Co daje nam poczucie szczęścia, co i kogo kochamy, kiedy czujemy się szczęśliwi, kiedy jest nam dobrze, co daje nam poczucie mocy i wywołuje uśmiech na twarzy? Życie jest cudem! Wokół nas jest ich ogrom – wystarczy się rozejrzeć.

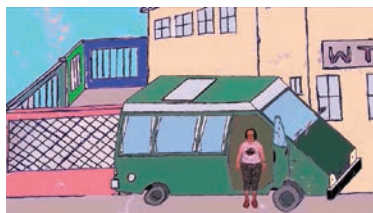
Despite all the suffering that people may face, life is beautiful. Humans may wonder what brings happiness to our lives? Who we should love, what should we appreciate? What makes us happy? Life is beautiful! Everyone must appreciate life as it is our preciousness.

Orkiestra (Orchestra), reż. Dariusz Janiczak, Polska 2021, 5 min.

Krótki film przedstawiający perypetie młodego dyrygenta i jego niesfornej orkiestry. Zabawna opowieść o odnajdywaniu pasji i radości tworzenia.

A short film about the adventures of a young conductor and his naughty orchestra. A funny story about finding passion and the joy of creation.

Podróże małe i duże (The Little Big Journeys), reż. Katarzyna Kozerska-Sroka, Polska 2020, 10 min.

Główna bohaterka, uczestniczka warsztatów, przyjeżdża na zajęcia, następnie wchodzi do budynku, zabiera plecak i wyrusza w podróż do wyobraźni kolegów i koleżanek. Odwiedza cztery światy, a każdy z nich jest tworem fantazji uczestnika. Na bohaterkę czekają ciekawe przygody oraz artefakty, które zabiera ze sobą do świata rzeczywistego, aby zwrócić je właścicielom.

The main character is a participant of workshops, she arrives at the classes, then enters a building, takes her backpack, and sets off on a journey into the imagination of her colleagues. She visits four worlds, each of which is a creation of the participant's imagination. Exciting adventures and artifacts await the heroine, she takes them back to the real world and returns to their owners.

Warsztatowy lans (Workshop Swag), reż. Urszula Terlecka, Mariusz Niewiarowski, Katarzyna Kotak, Polska 2020, 5 min.

To jest nasz lans, gdy wpadamy w trans. Pozytywnie zakręcenemu muzycznym klimatem. Pozdrowka ślemy, na razie, tymczasem!

This is how we swag when we want to brag. Positively wound up with this music atmosphere. Greetings, see you!

Amatorzy (Amateurs), reż. Iwona Siekierzyńska, Polska 2020, 95 min.

Historia zaczyna się w momencie, kiedy teatr Krzyska, Biuro Rzeczy Osobistych, wygrywa festiwal. Nagrodą ufundowaną przez zawodowy teatr jest zrealizowanie spektaklu. Wielka radość, wielka szansa, wielkie oczekiwania. Krzysiek z aktorami właśnie pracują nad nową sztuką *Grek Zorba*. Wspaniale byłoby wystawić ją na prawdziwej scenie. Okazuje się jednak, że dyrektor teatru oferując im współpracę, stawia określone warunki.

The story begins when Krzysiek's theater Office of Personal Things wins the festival. The prize founded by a professional theater is the possibility to produce a performance. Great joy, great opportunity, great expectations. Krzysiek and his actors currently work on a new play – *Greek Zorba*. It would be great to put it on a real stage. It turns out, however, that the director of the theater, offering them cooperation, sets certain conditions.

Każdy ma swoje lato (Everyone Has a Summer), reż. Tomasz Jurkiewicz, Polska 2020, 77 min.

Zbuntowana Agata przyjeżdża do małego miasteczka gotować na oazie. Zakochuje się w niej siedemnastoletni Mirek, syn miejscowej organistki, a jego chory na demencję dziadek widzi w dziewczynie kochankę z młodości. Mirek wykorzystuje chorobę dziadka, by zbliżyć się do Agaty. Odkrywanie wzajemnych uczuć nieoczekiwanie ujawnia pilnie strzeżoną przez matkę Mirka rodzinną tajemnicę.

Rebellious Agata arrives at a small town to cook for the Oasis. 17-year-old Mirek, a son of the local organist, falls in love with her. The girl reminds his dementia-ridden grandfather, a lover from his younger days. Mirek uses grandpa's illness to get closer to Agata. While the two discover their mutual feelings, a family secret deeply hidden by Mirek's mother suddenly comes to light.

Jeszcze jest czas (Falling), reż. Viggo Mortensen, Kanada/Wielka Brytania 2020, 112 min.

John wie, że szczęśliwe życie w Los Angeles, gdzie mieszka razem ze swoją rodziną. Kalifornia to przyjazny i otwarty dla wszystkich świat, zupełnie inny niż dom rodzinny Johna, w którym wciąż mieszka jego ojciec – farmer przywiązany do ziemi i konserwatywnych wartości. Kiedy Willis zaczyna podupadać na zdrowiu, przenosi się do Los Angeles, by zamieszkać z Johnem i jego rodziną. Czy ojciec i syn, których od lat dzieli wszystko, będą potrafili porozumieć się i zaakceptować dzielące ich różnice?

When Willis is elderly and begins to show signs of dementia, John brings him to his home in California in order to be able to take care of the man. However, in his elder years, Willis has become more toxic than ever. A stream of racist and homophobic comments constantly flow from his mouth. John, who is gay, is married to another man and has an adopted daughter, but despite his horrific experience as a child with his father, still feels bound by duty to take care of Willis.

Music, reż. Sia, USA 2021, 107 min.

Film o magii, którą można dostrzec, gdy ktoś, kto nie potrafi komunikować się za pomocą słów, spotyka ludzi, którzy potrafią słuchać sercem. Film rozpoczyna się w momencie, gdy żyjąca na własną rękę, z dala od rodziny Kazu po śmierci babci zostaje niespodziewanie jedynym opiekunem Music, swojej nastoletniej przyrodniej siostry, która nie mówi ze względu na zaburzenia ze spektrum autyzmu. *Music* łączy w sobie ciepłą opowieść o sile miłości z musicalowymi elementami

Music is about the magic that can happen when someone who cannot speak with words finds people who can listen with their hearts. The story begins when Kazu, estranged from her family and a lifelong self-saboteur, finds herself the sole guardian of Music, her teenage half-sister, after the death of their grandmother. *Music* combines a heartfelt tale about the power of love with musical sequences.

Oto my (Here We Are), reż. Nir Bergman, Izrael/Włochy 2020, 94 min.

Aharon z oddaniem wychowuje swojego syna Uriego. Żyją we dwóch, zanurzeni we własnej codziennej rutynie, tak bardzo różniące się od świata, jaki znamy. Gdy Uri staje się formalnie dorosły, ma zamieszkać w specjalistycznym domu opieki. Czy jest na to gotowy? Aharon uważa, że nie, ale może w rzeczywistości sam nie dorósł do rozstania? W drodze do placówki ojciec podejmuje decyzję o wspólnej ucieczce.

Aharon has devoted his life to raising his son Uri. They live together in a gentle routine, away from the real world. But Uri is autistic, and now as a young adult it might be time for him to live in a specialized home. While on their way to the institution, Aharon decides to run away with his son and hits the road, knowing that Uri is not ready for this separation. Or is it, in fact, his father who is not ready?

Supernova, reż. Harry Macqueen, Wielka Brytania 2020, 95 min.

Sam i Tusker są razem od ponad 20 lat i kochają się bezgranicznie. Kiedy okazuje się, że niedługo mogą zostać rozdzieleni przez chorobę Tusker'a, wyruszają w długą podróż i cieszą się z każdej spędzonej wspólnie chwili. Z każdym kolejnym dniem odkrywają jednak, że podchodzą zupełnie inaczej do tego, co jeszcze przed nimi, a ich związek zostaje wystawiony na najtrudniejszą próbę.

Sam and Tusker, partners for 20 years, travel across England to the Lake District, reuniting with friends and family. As Tusker is diagnosed with early onset dementia, the pair are heading towards the end of their relationship. During the journey, secrets are revealed that change their relationship forever.

Sound of Metal, reż. Darius Marder, USA 2019, 120 min.

Perkusista Ruben zaczyna tracić słuch. Kiedy lekarz mówi mu, że jego stan zdrowia się pogorszy, muzyk uznaje, że jego życie i kariera są skończone. Dziewczyna Rubena, Lou, kieruje byłego uzależnionego na odwyk dla głuchych, mając nadzieję, że zapobiegnie to nawrotowi i pomoże mu przystosować się do nowego życia. Po przyjęciu i zaakceptowaniu go takim, jakim jest, Ruben musi wybrać między nową rzeczywistością a życiem, które kiedyś znał.

Metal drummer Ruben begins to lose his hearing. When a doctor tells him his condition will worsen, he thinks his career and life is over. His girlfriend Lou checks the former addict into a rehab for the deaf hoping it will prevent a relapse and help him adapt to his new life. After being welcomed and accepted just as he is, Ruben must choose between his new normal and the life he once knew.

Żegnajcie, głupcy (Bye Bye Morons), reż. Albert Dupontel, Francja 2020, 88 min.

Kiedy 43-letnia Suze Trappet dowiaduje się, że jest nieuleczalnie chora, postanawia odszukać dziecko, które zmuszona była oddać, gdy miała 15 lat. Na swojej drodze spotyka wypalonego zawodowo 50-latkę JB oraz niewidomego archiwistę i niepoprawnego optymistę pana Blina. Wspólnie rozpoczynają spektakularne, a zarazem nieprawdopodobne poszukiwania.

When 43-year-old hairdresser Suze Trappet finds out that she's seriously ill, she decides to go looking for a child she was forced to abandon when she was only 15. On her bureaucratic quest, she crosses paths with JB, a 50-year-old man in the middle of a burnout, and Mr. Blin, a blind archivist prone to overenthusiasm. The three of them set off on a search that is as spectacular as it is improbable.

Adam Woronowicz (przewodniczący) – aktor teatralny i filmowy. Urodzony w Białymstoku. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie (obecnie Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza w Warszawie).

Debiutował w 1997 roku rolą Wojtka Chrońca Sobuścyna w spektaklu *Śleboda* w reż. Waldemara Śmigasiewicza w Teatrze Powszechnym im. Zygmunta Hübnera w Warszawie. W latach 1997–2001 związany był z Teatrem Rozmaitości (obecnie TR Warszawa). Występował gościnnie w warszawskim Teatrze Ateneum, wrocławskim Teatrze Współczesnym i w Teatrze Wierszalin w Supraślu. Od 2010 roku jest ponownie członkiem zespołu TR Warszawa.

Stworzył kilkadziesiąt ról w produkcjach filmowych. Laureat wielu nagród i wyróżnień.

W 2011 roku otrzymał statuetkę Orła za najlepszą drugoplanową rolę męską w filmie *Chrzest* (2010) w reż. Marcina Wrony, a w 2018 roku nagrodę za najlepszą rolę męską w filmie *Kamerdyner* (2018) w reż. Filipa Bajona na 43. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

Adam Woronowicz (chairperson) – a theatre and film actor. He was born in Białystok. He is a graduate of PWST National Academy of Theatre Arts in Warsaw (currently The Aleksander Zelwerowicz National Academy of Dramatic Art in Warsaw).

He debuted in 1997 with a role of Wojtek Sobuścyn in *Śleboda*, a spectacle by Waldemar Śmigasiewicz in Zygmunt Hübner Teatr Powszechny in Warsaw. Between 1997 and 2001 he worked in Teatr Rozmaitości (currently TR Warsaw). He has been cast in guest roles in Teatr Ateneum, Wrocław Teatr Współczesny and Supraśl Teatr Wierszalin. Since 2010 he has been once again a member of TR Warsaw.

He has created a few dozen roles in films. He is a laureate of numerous awards and distinctions.

In 2011 he received the Eagle Award for the best male supporting role in *Baptism* (2010) by Marcin Wrona and in 2018 he received an award for the best male role in *The Butler* (2018) by Filip Bajon at the 43rd Polish Film Festival in Gdynia.

Marta Lipińska – aktorka teatralna, radiowa i filmowa. Urodziła się w Borystawiu koło Lwowa. Ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Aktorską w Warszawie. Od 1963 roku aż do dziś związana ze stołecznym Teatrem Współczesnym, w którym zadebiutowała rolą Iriny w *Trzech siostrach* Czechowa, w reż. Erwina Axera.

Ma na koncie setki teatralnych, filmowych i radiowych ról. Do najważniejszych i najbardziej znanych scenicznych kreacji należą role w *Dwóch teatrach* Jerzego Szaniawskiego, *Mistrzu* i *Małgorzacie* Michała Bułhakowa czy komedii *Mieszczanin szlachcicem* Moliera.

Aktorka może pochwalić się też bogatą filmografią. Wystąpiła w *Dolinie Issy* w reż. Tadeusza Konwickiego i *Salcie*, w którym stworzyła niezapomniany duet ze Zbigniewem Cybulskim. Widzowie mogli ją oglądać w *Nad Niemnem*, w którym wcieliła się w postać Emilii Korczyńskiej, oraz w popularnych serialach *Ranczo* i *Miodowe lata*.

Dla wielu słuchaczy Polskiego Radia to Eliza ze słuchowiska *Kocham pana, panie Sułku*.

W 2005 roku odebrała nagrodę Teatru Polskiego Radia – Wielki Splendor, przyznaną za wybitne kreacje aktorskie w słuchowiskach i wkład na rzecz rozwoju radia artystycznego w Polsce.

Marta Lipińska – theatre, radio and film actress. She was born in Boryslaw near Lvov. She has graduated from PWST National Academy of Theatre Arts in Warsaw. Since 1963 she has been working in Teatr Współczesny in Warsaw where she debuted with a role of Irina in *Three Sisters* by Czechow, by Erwin Axer.

She has played hundreds of theatre, film and radio roles. Her most important and most popular have been her roles in *Dwa teatry* by Jerzy Szaniawski, *The Master and Margarita* by Michail Bulgakov and a comedy *The Townsman as a Noble* by Moliere.

She has acted in various films, e.g. in *Dolina Issy* by Tadeusz Konwicki and in *Salto* where she has created an unforgettable duet with Zbigniew Cybulski. The audience could also watch her in *Nad Niemnem* where she was Emilia Korczyńska and in popular TV series *Ranczo* and *Miodowe lata*.

For many listeners of Polish Radio she is Eliza from a radio programme titled *Kocham pana, panie Sułku*.

In 2005 she received an award of Polish Radio Theatre – Wielki Splendor awarded for outstanding actor creations in radio programmes and her work for the development of artistic radio in Poland.

prof. UAM dr hab. Wojciech Otto – filmoznawca, dyrektor Instytutu Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Autor książek: *Literatura i film w kulturze polskiej dwudziestolecia międzywojennego* (Poznań 2007), *Zdzisław Maklakiewicz* (Warszawa 2008) w serii *Ludzie Polskiego Kina* oraz *Obrazy niepełnosprawności w polskim filmie* (Poznań 2012). Współautor dwóch edycji ogólnopolskiego wydawnictwa edukacyjnego *Filmoteka Szkolna*. Prowadzi zajęcia z historii filmu, scenariopisarstwa i związków filmu z innymi sztukami. Członek jury konkursów filmowych i scenariuszowych. Od ponad dwudziestu pięciu lat aktywnie działa na rzecz osób z niepełnosprawnością. Jest współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Nasz Dom – Nasz Świat”.

prof. UAM PhD Wojciech Otto – film expert, head of the Institute of Film, Media and Audiovisual Arts at Adam Mickiewicz University in Poznań. Author of books: *Literature and film in the Polish culture of the interwar period* (Poznań 2007), *Zdzisław Maklakiewicz* (Warszawa 2008) and series *Polish Cinema's People and Images of disability in Polish cinema* (Poznań 2012). He is a co-author of two editions of *Filmoteka Szkolna*. He conducts classes concerning the history of film, screenwriting and the relations of film with other forms of art. He is a jury member of film and screenplay contests. He has been working actively for people with disabilities for 25 years. He is a co-founder and the President of „Nasz Dom – Nasz Świat” Association for the People with Disabilities.

Marcin Bortkiewicz – reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta, dramaturg i aktor. Urodzony w Słupsku. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego oraz Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy w Warszawie. Członek Stowarzyszenia Filmowców Polskich.

Debiutował krótkometrażowym dokumentem *Nauczanie początkowe* (2009), wyróżnionym przez jury na Krakowskim Festiwalu Filmowym. Jego krótkometrażowa fabuła *Portret z pamięci* była zakwalifikowana do konkursu Director's Fortnight na festiwalu w Cannes w 2012 roku. Za pełnometrażowy debiut fabularny *Noc Walpurgi* (2015) otrzymał wiele nagród na krajowych festiwalach, w tym Nagrodę Złotego Klakiera dla najdłużej oklaskiwanego filmu 40. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

Marcin Bortkiewicz – film and theatre director, screenwriter, playwright and actor. He was born in Słupsk. He is a graduate of Gdańsk University and Wajda School in Warsaw. He is a member of Polish Filmmakers Association.

He debuted with a short documentary titled *Nauczanie początkowe* (2009) distinguished by the jury at Krakow Film Festival. His short feature film *Drawn from Memory* was shortlisted to Director's Fortnight contest at the Festival de Cannes in 2012. For his full-length feature film debut titled *Walpurgis Night* (2015) he received numerous awards at national contests, including Złoty Klakier Award for the longest applause at the 40th Polish Film Festival in Gdynia.

Jury młodzieżowe/ Youth Jury:
Marcelina Lewińska, Emil Gański, Rozalia Flaczyńska

Werdykt / Verdict

Jury w składzie: Adam Woronowicz – przewodniczący, Marta Lipińska, Wojciech Otto, Marcin Bortkiewicz po obejrzeniu filmów biorących udział w konkursie na film fabularny (12 filmów), dokumentalny (14 filmów) oraz amatorski (7 filmów) jednogłośnie przyznało Nagrody Główne – Motyle 2021 i wyróżnienia Jury:

Motyl 2021 w kategorii filmu amatorskiego: *Dziewczynka z zapalnikami*, reż. Marcin Truszczyński za umiejętne operowanie językiem filmu, plastyczną wyobraźnię i niepowtarzalną atmosferę emanującą z ekranu.

Wyróżnienie w kategorii filmu amatorskiego: *Marzenie*, reż. Maciej Książko za oryginalną formę, która świadomie zaplata się z treścią i przesłaniem filmu.

Motyl 2021 w kategorii filmu dokumentalnego: *Jeden dzień dłużej*, reż. Monika Meleń za pełną optymizmu opowieść o absolutnie odjechanej i zwariowanej miłości na motorze.

Wyróżnienie w kategorii filmu dokumentalnego: *Synek*, reż. Paweł Chorzępa za subtelność w ukazywaniu relacji między ojcem i synem.

Wyróżnienie w kategorii filmu dokumentalnego: *On the Edge*, reż. Rina Papish za bezkompromisowe spojrzenie na człowieka zawieszono między życiem a śmiercią.

Motyl 2021 w kategorii filmu fabularnego: *Moje serce*, reż. Damian Kocur za umiejętne połączenie fikcji fabularnej z prawdą dokumentu.

Wyróżnienie w kategorii filmu fabularnego: *Ondyna*, reż. Tomasz Śliwiński za użycie surrealistycznej formy, która pozwala zadać fundamentalne pytania.

Motyl 2021 Nagroda Specjalna Rektora Politechniki Koszalińskiej: *Gosia@Tomek*, reż. Christine Jezior.

Nagroda publiczności Motyl 2021: *Neurochirurg*, reż. Magdalena Zagała.

Jury members: Adam Woronowicz – chairperson, Marta Lipińska, Wojciech Otto, Marcin Bortkiewicz after having watched films taking part in the contest for the best feature film (12 films), documentary film (14 films) and amateur film (7 films) have unanimously given the Main Awards – Butterflies 2021 and Jury's distinctions:

Butterfly 2021 in an amateur film category has gone to: *The Little Match Girl* by Marcin Truszczyński for skillful use of a film language, artistic creativity and extraordinary atmosphere emanating from the screen.

A distinction in an amateur film category has gone to: *Dream* by Maciej Książko for an original form which consciously intervenes with the plot and the message of the film.

Butterfly 2021 in a documentary film category has gone to: *One More Day* by Monika Meleń for an optimistic story about a totally crazy love on a motorbike.

A distinction in a documentary film category has gone to: *Sonny* by Paweł Chorzępa for subtlety in showing relations between a father and a son.

A distinction in a documentary film category has gone to: *On the Edge* by Rina Papish for an uncompromised look at a human suspended between life and death.

Butterfly 2021 in a feature film category has gone to: *My Heart* by Damian Kocur for a skilful connection of fiction of a feature film and the truth of a documentary film.

A distinction in a feature film category has gone to: *Ondine* by Tomasz Śliwiński for the use of a surreal form which allows us to ask fundamental questions.

Butterfly 2021 Special Award of the Rector of Koszalin University of Technology has gone to: *Gosia@Tomek* by Christine Jezior.

The Audience Award Butterfly 2021 has gone to: *The Neurosurgeon* by Magdalena Zagała.

Poszukiwany - Poszukiwana Teatr Recepta/ Poszukiwany - Poszukiwana by Recepta Theatre

Recital Darii Barszczyk/ Daria Barszczyk's recital

Wystawa Lolita/ Lolita exhibition

Inauguracja/ Inauguration

Tok i sposób realizacji filmu – warsztaty z Eugeniuszem Gordziejukiem/
The course and method of film production – workshops with Eugeniusz Gordziejuk

Warsztaty dostępności Fundacja Kulawa Warszawa/
Accessibility Workshops prepared by Kulawa Warszawa Foundation

Marcin Bortkiewicz, Adam Woronowicz

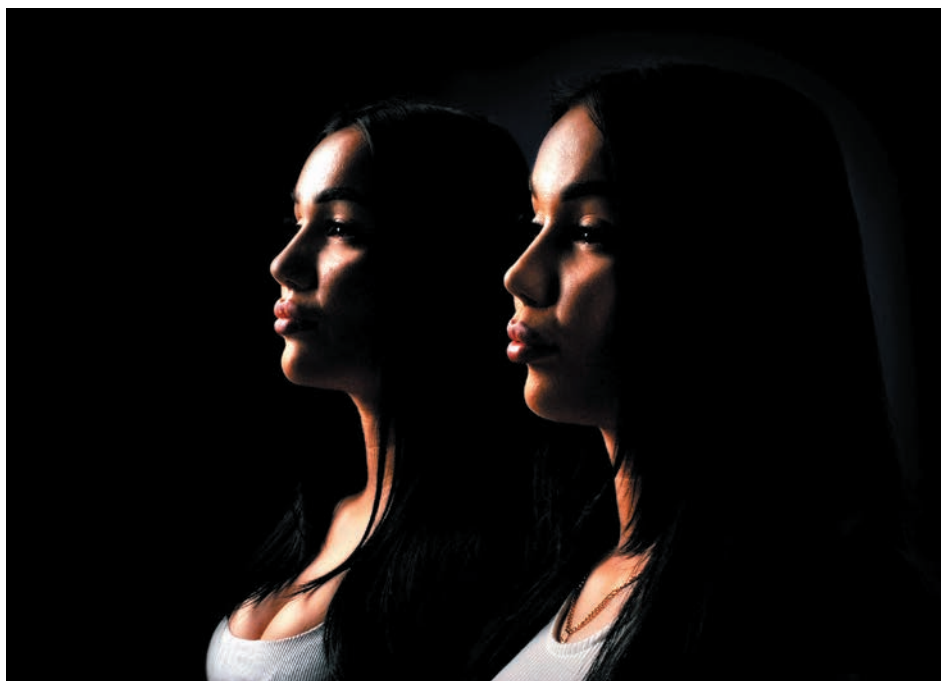

Zofia Domalik, Marta Lipińska

Baltic For All – prezentacja/ Baltic For All – presentation

Małe Festiwale Ty i Ja / Small Festivals You and Me

7 – 11 września 2021

Kłeko

Będzino	Gminna Biblioteka Publiczna
Bielsk Podlaski	Bielski Dom Kultury
Bierzwnik	Gminny Ośrodek Kultury
Biesiekierz	Biblioteka Publiczna Gminy Biesiekierz
Bobolice	Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna
Chojna	Centrum Kultury w Chojnie
Czaplinek	Czaplinecki Ośrodek Kultury
Czarne	Zakład Karny
Darłowo	Darłowski Ośrodek Kultury im. Leopolda Tyrmanda
Dębno	Dębnowski Ośrodek Kultury
Dobrowo	Oddział Zewnętrzny w Dobrowie Aresztu Śledczego w Koszalinie
Karlino	Karliński Ośrodek Kultury
Kłeko	Stowarzyszenie „Radość” przy SOSW w Kłeku
Koszalin	Zakład Karny
Leszno	Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Nasz Dom – Nasz Świat”
Łomża	Fundacja „JA i TY”
Morąg	Dom Dla Dzieci i Młodzieży „Promyk”
Nowogard	Miejska Biblioteka Publiczna im. Stefana Żeromskiego

Nowy Sącz	Małopolskie Centrum Kultury SOKÓŁ
Ostrów Mazowiecka	Miejski Dom Kultury
Piła	Regionalne Centrum Kultury – Fabryka Emocji
Płońsk	Miejskie Centrum Kultury
Stare Borne	Zakład Karny
Stargard	Młodzieżowy Dom Kultury
Starogard Gdański	Starogardzkie Centrum Kultury
Stepnica	Gminny Ośrodek Kultury
Szamotuły	Szamotulski Ośrodek Kultury
Tczew	Centrum Kultury i Sztuki
Tuchola	Tucholski Ośrodek Kultury
Tuczno	Szkoła Podstawowa im. Wedlów-Tuczyńskich
Tychowo	Gminny Ośrodek Kultury
Ustka	Oddział Zewnętrzny w Ustce Aresztu Śledczego w Słupsku
Wałcz	WTZ przy Stowarzyszeniu Dzieci Niepełnosprawnych „Uśmiech”
Wierchowó	Zakład Karny
Zalewo	Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
Złotów	Złotowski Dom Kultury
Żuromin	Powiatowo-Miejska Biblioteka Publiczna

Tczew

Zakład Karny Koszalin

Stargard

EFF Integracja Ty i Ja w kinach w Polsce / EFF Integration You and Me in cinemas in Poland 8 – 9 września 2021

Częstochowa	– Kino ILUZJA
Elbląg	– Kino ŚWIATOWID
Kielce	– Kino FENOMEN
Konin	– Kino CENTRUM
Kraków	– Kino PARADOX
Lubin	– Kino MUZA
Lublin	– Kino BAJKA
Łódź	– Kino CHARLIE
Olsztyn	– Kino AWANGARDA 2
Opole	– Kino STUDIO
Poznań	– Kino PAŁACOWE
Przemyśl	– Kino CENTRUM
Rzeszów	– Kino ZORZA
Słupsk	– Kino REJS
Szczecin	– Kino ZAMEK
Warszawa	– NOVE KINO WISŁA

W Europejskim Trybunale Obrachunkowym w Luksemburgu (ETO) po raz pierwszy zorganizowany został Tydzień Osób Niepełnosprawnych. Do udziału w wydarzeniu zaproszeni zostali Barbara Jaroszyk, dyrektor EFF Integracja Ty i Ja oraz Wojciech Szwej, artysta fotografik i twórca Fotokonfrontacji, który wygłosił prelekcję online dotyczącą fotografii, pracy z osobami z niepełnosprawnością oraz samego projektu. Przekrojowa wystawa prac, które powstały podczas dziesięciu edycji Fotokonfrontacji, prezentowana była w Trybunale przez miesiąc (22 listopada – 22 grudnia 2021). Marek Opióła, członek ETO w liście gratulacyjnym podkreślił: *Zarówno wystawa, jak i prezentacja podczas*

sesji otwarcia, spotkały się z niepowtarzalnym odzewem wśród członków i pracowników Trybunału oraz przedstawicieli innych instytucji śledzących sesję. (...) Z ogromnym szacunkiem i uznaniem podchodzę do Państwa działalności i wszystkich inicjatyw.

Wizyta w Luksemburgu to kolejna odsłona obecności EFF Integracja Ty i Ja na arenie europejskiej. W latach 2012–2019 sześciokrotnie prezentowaliśmy filmy oraz wystawy w Parlamencie Europejskim w Brukseli.

A Week of the Persons with Disabilities has been organised for the first time in the European Court of Auditors in Luxembourg. Barbara Jaroszyk, the director of European Film Festival Integration You and Me and Piotr Szwej, an artist, a photographer, the author of Photo Confrontations have been invited for the event. Piotr Szwej has given an online speech concerning photography, the work with people with disabilities and the project itself. The exhibition of works which were created during ten editions of Photo Confrontations was presented in the Tribunal for a month (22nd November – 22nd December 2021). Marek Opióła, a member of the European Court of Auditors stressed in a congratulatory letter: *The exhibition as well as the presentation during the opening session were met with an extraordinary feedback among the members and workers of the Tribunal and the representatives of other institutions following the session. (...) I truly appreciate your work and all your initiatives.*

The visit in Luxemburg is another example of the presence of EFF Integration You and Me on the European arena. Between 2012 and 2019 we presented films and exhibitions six times in the European Parliament in Brussels.

Barbara Jaroszyk, dyrektor Europejskiego Festiwalu Filmowego Integracja Ty i Ja, została odznaczona przez Andrzeja Dudę, prezydenta RP Złotym Krzyżem Zasługi. Uroczystość odbyła się 3 grudnia 2021 roku, z okazji Międzynarodowego Dnia Osób Niepełnosprawnych. Podczas spotkania w Pałacu Prezydenckim, w którym uczestniczyła także Pierwsza Dama, Agata Duda, wyróżnione zostały osoby zaangażowane w niesienie pomocy osobom z niepełnosprawnością oraz zasłużone dla rozwoju sportu.

Barbara Jaroszyk, the director of European Film Festival Integration You and Me has been honored with Gold Cross of Merit by Andrzej Duda, the President of Poland. The ceremony took place on 3rd December 2021, International Day of Persons with Disabilities. People dedicated to helping people with disabilities and honored people concerning the development of sport took part in the meeting in the Presidential Palace, attended also by First Lady Agata Duda.

fot. Marek Borawski/KPRP

Barbara Jaroszyk
dyrektor festiwalu/
director of the festival

Dariusz Pawlikowski
dyrektor programowy, dyrektor KBP/
program director, director of the Public
Library of Koszalin

Dorota Czech
specjalista ds. promocji/
marketing specialist

Patrycja Dzierżyńska
koordynator projektu/
project coordinator

Wiesława Panaszewska
Małe Festiwale Ty i Ja/
Small Festivals You and Me

Piotr Andrzej Bochenek
biuro organizacyjne/
organizational office

Barbara Kochaniewicz
księgowa/ accountant

Aleksandra Barcikowska
rzecznik festiwalu/
spokesperson for the festival

Wojciech Szwej
fotografik/
photographer

Organizatorzy / Organizers:

Współfinansowanie / Co-financing:

Patronaty honorowe / Honorary patronages:

Partnerzy / Partners:

Współpraca / Cooperation:

Nadleśnictwo Karnieszewice

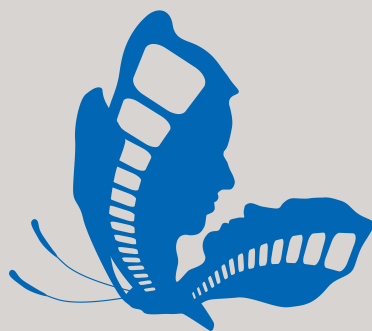
SŁUŻBA
WIĘZIENNA

HOTEL GROMADA „ARKA”***/LUX****

Patronat medialny / Media:

www.integracjatyija.pl